

LLIÇÓ 7

6-12 d'agost

Esperança indestructible

TARDA DE DISSABTE

Llegeix per a l'estudi d'aquesta setmana: [Hab. 1:1-4](#) , [Job 38-41](#) , [Isa. 41:8-14](#) , [Jer. 29:1-10](#) , [Heb. 12:1-13](#) .

Vers de memòria: "Ara l'esperança no defrauda, perquè l'amor de Déu ha estat vessat en els nostres cors per l'Esperit Sant que ens va ser donat" ([Romans 5:5, NKJV](#)) .

Quan a l'església envoltat de gent somrient, què fàcil és parlar i cantar sobre l'esperança. Però quan ens trobem dins del gresol, l'esperança no sempre sembla tan fàcil. A mesura que les circumstàncies ens envolten, comencem a qüestionar-ho tot, especialment la saviesa de Déu.

En un dels seus llibres, CS Lewis escriu sobre un lleó simulat. Volent conèixer aquest lleó, algú li pregunta si el lleó està segur. Es diu a la persona que no està segura, "però està bé".

Tot i que no sempre entenem Déu i sembla que fa coses imprevisibles, això no vol dir que Déu estigui en contra nostre. Simplement vol dir que encara no tenim la imatge completa. Però lluitem amb la idea que perquè tinguem pau, confiança i esperança, Déu ha de ser comprensible i previsible. Ell ha d'estar, segons el nostre pensament, "segur". Com a tal, ens hem preparat per a la decepció.

La setmana d'un cop d'ull: Com ens ajuda la nostra comprensió del caràcter de Déu a mantenir l'esperança en el gresol?

Estudieu la lliçó d'aquesta setmana per preparar-vos per al dissabte 13 d'agost.

DIUMENGE ↑

7 d'agost

La imatge gran

Quan estem fent mal, és molt fàcil suposar que el que ens passa és l'únic que importa. Però hi ha una imatge una mica més gran que només "jo" (vegeu [Apocalipsi 12:7](#) , [Rom. 8:22](#)) .

Llegeix [Habacuc 1:1-4](#) . A què es va enfrontar Habacuc?

Podríeu esperar que Déu digués alguna cosa com: "Això és realment terrible, Habacuc; deixa'm venir a ajudar-te immediatament". Però la resposta de Déu és la contrària. Li diu a Habacuc que empitjorarà. Llegeix això a [Habacuc 1:5-11](#) .

Israel havia estat pres en captivitat pels assiris, però Déu promet que arribarà el pitjor: ara els babilonis s'emportaran el poble de Judà. Habacuc torna a cridar als versos 12-17, i després espera a veure què dirà Déu.

Com aporta esperança la introducció de Déu a la destrucció promesa de Babilònia a [Habacuc 2:2](#) , [3](#) ?

Habacuc 2 és la promesa de Déu de la destrucció dels babilonis. [Hebreus 10:37](#) cita [Habacuc 2:3](#) , insinuant una aplicació messiànica a aquesta promesa en el futur. Amb la mateixa certesa que es va prometre la destrucció de Babilònia, també tenim la certesa de la destrucció de "Babilònia la Gran" ([Apocalipsis 18:2](#), [NVI](#)) .

Habacuc va quedar atrapat entre el gran mal que l'envoltava i la promesa de Déu del pitjor que vindrà. No obstant això, aquí és precisament on ens trobem en la història de la salvació. Un gran mal ens envolta, però la Bíblia prediu que vindrà molt pitjor. La clau per a la supervivència d'Habacuc va ser que el van portar a veure tota la imatge.

Per tant, al capítol 3 és capaç de resar una increïble pregària de lloança pel que Déu farà en el futur.

Llegeix [Habacuc 3:16-19](#) . Què identifica Habacuc com a motius d'esperança? Quina esperança té el poble de Déu mentre esperem que es desenvolupin les últimes escenes profètiques? Com pots fer teva aquesta esperança?

DILLUNS ↑

8 d'agost

Qui és el nostre Pare

Oswald Chambers escriu: "Has estat preguntant a Déu què farà? No t'ho dirà mai. Déu no us diu què farà; Ell et revela qui és." – *My Utmost for His Highest* (Uhrichville, OH: Barbour & Company, Inc., 1963), 2 de gener.

Què creus que vol dir Chambers amb aquesta idea?

Com sabem, el llibre de Job comença amb una gran tragèdia personal per a Job. Ho perd tot, excepte la seva vida i la seva dona, i ella li suggereix que "maledi Déu i mori!" ([Job 2:9](#), [NVI](#)) . El que segueix és una discussió en què els seus amics intenten esbrinar per què ha passat tot. Durant totes aquestes discussions, Déu roman en silenci.

Aleshores, de sobte, a Job 38, Déu apareix i parla: "Qui és aquest que oculta els meus plans amb paraules sense coneixement?" ([Job 38:2](#), [NVI](#)) . Sense aturar-se, Déu li fa a Job unes 60 preguntes al·lucinant. Obriu la vostra Bíblia i escanegeu-les a Job 38 i 39.

Després de l'última pregunta, Job respon: "No sóc indigne, com et puc respondre? Em poso la mà a la boca. Vaig parlar una vegada, però no tinc resposta; dues vegades, però no diré més» ([Job 40:4](#) , [5](#) , [NVI](#)) . Però Déu no ha acabat. Aleshores torna a començar i fa un altre conjunt de preguntes "grans" seguides.

Llegeix la resposta final de Job a [Job 42:1-6](#) . Què volia dir Déu a Job, i quin va ser l'efecte sobre ell?

Déu mai respon a cap de les preguntes del "per què" dels amics de Job. Però Déu pinta una imatge de la seva grandesa sense igual tal com es va revelar a través de les sorprenents obres de la creació. Després

d'això, Job no necessita cap resposta. La necessitat d'explicacions s'ha vist eclipsada per una imatge aclaparadora de la magnificència de Déu.

Aquesta història revela una paradoxa fascinant. L'esperança i l'ànim poden sorgir de la constatació que sabem tan poc. Instintivament, intentem trobar consol sabent-ho tot, i així ens desanimam quan no podem saber-ho. Però de vegades Déu destaca la nostra ignorància perquè ens adonem que l'esperança humana només pot trobar seguretat en un Ser molt més gran que nosaltres.

Passen coses que no enténs ara? Si és així, centreu-vos en el caràcter de Déu. Com pot fer-ho donar-te l'esperança que necessites per perseverar en allò que ara és incompreensible?

DIMARTS ↑

9 d'agost

Presència del nostre Pare

«Perquè jo sóc el Senyor, el teu Déu, que t'agafa la mà dreta i et dic: No tinguis por; jo t'ajudaré” ([Is. 41:13, NVI](#)) .

Algú va dir una vegada: "Quan Déu sembla lluny, qui és el que s'ha mogut?" Quan hi ha problemes, suposem que Déu ens ha abandonat. La veritat és que Ell no ha anat enlloc.

La presència de Déu semblava molt llunyana als jueus a l'exili. No obstant això, a través d'Isaïes Déu els assegura la futura alliberació. Tanmateix, tot i que el retorn real a Jerusalem encara era molts anys en el futur, Déu volia que el seu poble sàpiga que no s'havia allunyat d'ells i que hi havia tots els motius per a l'esperança.

Llegiu [Isaïes 41:8-14](#) . Quins motius d'esperança podeu identificar per a les persones que esperen amb impaciència el futur alliberament? Com ens ajuda aquesta promesa mentre esperem que acabi el nostre exili a la terra?

Una de les imatges més poderoses d'aquests versos es troba a [Isaïes 41:13](#) . El Déu sobirà de l'univers diu que el seu poble no ha de tenir por, perquè Ell és qui agafa "la teva mà dreta" (NIV). Una cosa és imaginar-se a Déu guiant els esdeveniments a la terra des d'un gran tron a anys llum de la nostra terra. Però és una imatge completament diferent adonar-se que Ell està prou a prop per agafar les mans del seu estimat poble.

Quan estem ocupats, pot ser difícil recordar que Déu és tan a prop nostre. Però quan recordem que Ell és Immanuel, "Déu amb nosaltres", marca una gran diferència. Quan la presència de Déu és amb nosaltres, també ho són els seus propòsits, les seves promeses i el seu poder transformador.

Durant els propers dies, proveu un experiment. En cada moment possible, intenta recordar-te que el Déu de l'univers està prou a prop de tu com per agafar-te de la mà i personalment et promet ajuda. Manteniu un registre de com això canvia la vostra manera de viure. Estigueu preparats per parlar de la vostra experiència a classe el dissabte.

DIMECRES ↑

10 d'agost

Els plans del nostre Pare per a nosaltres

Tothom busca esperança. Però on es troba? Per a algunes persones, l'esperança es troba en el somriure d'un amic. Per a altres, l'esperança neix de la seguretat financera o d'un matrimoni estable. On busques normalment l'esperança i el coratge?

Al llibre de Jeremies, el profeta escriu a persones que havien perdut l'esperança en el seu exili. "Al costat dels rius de Babilònia ens vam asseure i vam plorar quan vam recordar Sió" ([Sl 137:1, NVI](#)) . Però tot i que tenen el cor trencat, Jeremies exposa motius pels quals no haurien de perdre l'esperança.

Quines raons per a l'esperança es donen a [Jeremies 29:1-10](#) ?

En aquest passatge, hi ha tres fonts importants d'esperança que val la pena destacar.

- En primer lloc, Déu diu al seu poble que no han de renunciar a l'esperança, perquè la seva situació no és fruit de l'atzar o del mal impredecible. Perquè Déu mateix diu: "Vaig portar [Judà] a l'exili de Jerusalem a Babilònia" ([Jer. 29:4](#)) . Encara que el mal sembla que els envolta, Judà mai ha abandonat el centre de les mans de Déu.
- En segon lloc, Déu diu al seu poble que no han de renunciar a l'esperança, perquè pot treballar fins i tot en les seves dificultats actuals. "També, busqueu la pau i la prosperitat de la ciutat a la qual us he portat a l'exili. Pregueu el Senyor per això, perquè si prospera, vosaltres també prosperareu" ([Jer. 29:7](#)) .
- En tercer lloc, Déu diu al seu poble que no ha de perdre l'esperança, perquè posarà fi al seu exili en un moment concret: «Això diu el Senyor: «Quan s'acabin setanta anys per a Babilònia, vindré. a tu i complir la meva bona promesa de tornar-te a aquest lloc" ([Jer. 29:10](#)) .

Després que Déu expliqui com Ell estava a càrrec del seu passat, s'encarregarà del seu present i s'encarregarà del seu futur, aleshores transmet bellament la seva tendra cura pel seu poble (vegeu [Jer. 29:11-14](#)) .

Llegeix [Jeremies 29:11-14](#) , dient el teu nom després de la paraula *tu*, com si Déu et fés aquestes promeses personalment. Aplica aquestes promeses per tu mateix en qualsevol que siguin les teves lluites actuals.

DIJOUS ↑

11 d'agost

La disciplina del nostre pare

Llegeix [Hebreus 12:5-13](#) . Quin és el missatge per a nosaltres aquí, i com encaixa amb el que hem estat estudiant aquest trimestre?

A [Hebreus 12:5-13](#) , Pau descriu les proves en el context de la disciplina. A la traducció de la Bíblia NIV d'aquest passatge, apareixen deu vegades diverses formes de la paraula *disciplina* . Al món grec, aquesta paraula era la paraula més bàsica per a "educació". Per tant, entendre la "disciplina" és entendre com Déu ens educa a l'escola de la fe que Pau ha estat descrivint abans a Hebreus 11.

Al llarg d'Hebreus 11, Pau ha estat pintant quadres d'homes i dones de fe. La seva fe va ser el que els va mantenir endavant quan s'enfrontaven a tot tipus de situacions difícils. Quan entrem al capítol 12, Pau es dirigeix a nosaltres, els lectors, i diu que, com que tanta gent abans que nosaltres ha perseverat contra pronòstics increïbles, també podem córrer i acabar la vida de fe. La clau és fixar els nostres ulls en Jesús ([Heb. 12:2](#)) , perquè pugui ser un exemple quan els temps siguin difícils ([Heb. 12:3](#)) . Llegir el capítol 12 és com rebre un joc d'ulleres de lectura. Sense aquestes ulleres, la nostra visió o comprensió de les dificultats sempre serà confusa. Però mirar a través d'aquestes ulleres corregirà l'explicació borrosa del patiment que la nostra cultura ens pressiona. Aleshores serem capaços d'entendre amb claredat i poder respondre als assajos de manera intel·ligent.

Llegeix els "ulleres" d' [Hebreus 12:1-13](#) . Ara concentreu-vos en els versos 5-13 i responeu aquestes preguntes:

Quina és la font de la disciplina?

Quina és la nostra resposta a la disciplina?

Quin és l'objectiu de la disciplina?

Torna a llegir [Hebreus 12:1-13](#) . Fes una llista de totes les raons amb les quals et puguis identificar com a motius d'esperança. Com has viscut aquesta esperança en els teus propis temps d'“educació” espiritual?

DIVENDRES ↑

12 d'agost

Pensament addicional : llegiu Ellen G. White, [“The School of the Hereafter”](#), pàgs. 301-309, a [Educació](#) ; [“Ajuda a la vida quotidiana”](#), pàgs. 470, 471, a [El Ministeri de Curació](#) .

“A l'experiència de tots arriben moments de gran decepció i desànim absolut, dies en què la tristesa és la part, i és difícil de creure que Déu encara sigui l'amable benefactor dels seus fills nascuts a la terra; dies en què els problemes assetgen l'ànima, fins que la mort sembla preferible a la vida. És llavors quan molts perden el control de Déu i són portats a l'esclavitud del dubte, l'esclavitud de la incredulitat. Si en aquests moments podríem discernir amb visió espiritual el significat de les providències de Déu, hauríem de veure àngels que busquen salvar-nos de nosaltres mateixos, esforçant-se per plantar els nostres peus sobre uns fonaments més fermes que els turons eters, i una nova fe, una nova vida, sorgirien ésser”. – Ellen G. White, [Prophets and Kings](#), pàg. 162 .

Preguntes de discussió:

- 1. Ellen G. White diu que “tots” passem moments de “gran decepció i desànim total”. Fins a quin punt ens observem mentre passem per aquests moments? Com podem aprendre millor a ser agents d'esperança els uns per als altres quan experimentem decepcions tan amargues?**
- 2. Com a classe, repasseu les vostres respostes a la pregunta final de dimarts. Quina diferència va fer a la teva vida mentre vas mantenir la realitat de la proximitat de Déu sempre davant teu?**
- 3. A classe, llegiu en veu alta les seccions de Job 38-41. Quina mena de imatge de Déu presenta? Què aprens que et doni esperança i ànims? Com encaixa el dissabte en aquesta imatge? Com ajuda a mantenir davant nostre la naturalesa i el caràcter de Déu?**
- 4. L'esperança que es transforma ve del cel. Això vol dir que podem pregar perquè l'esperança s'introdueixi a les vides dels altres. Passeu una estona pregant per aquells als quals l'esperança ha estat vacil·lant recentment, perquè la seva esperança es pugui renovar. Més que això, què pots fer per als altres que estan en una lluita perduda per trobar l'esperança?**
- 5. Si algú està disposat, demaneu-li que expliqui un moment en què la desesperació i les proves li van fer perdre l'esperança i la fe. Què va donar la volta a aquella persona? Què podem compartir els uns amb els altres que pugui ajudar quan estem en moments de dubte i desesperació?**